

Мистецтво і суспільство. Ліна Костенко. Поезія

Літературний диктант «Так – ні»

1. Ліну Костенко було відзначено Державною премією України ім. Т.Г. Шевченка за роман у віршах «Маруся Чукай» та збірку «Неповторність». (Так)
2. У поетичній творчості Л. Костенко переважають ознаки соцреалізму. (Ні)
3. У 2005 році поетеса відмовилася від звання Героя України. (Так)
4. Провідний мотив поезії «Страшні слова, коли вони мовчать» - сутність поезії, її роль у житті людини. (Так)
5. «Слова мовчать, причаїлись» - це антитеза. (Ні)
6. Поезія «Хай буде легко. Дотиком пера...» - це зразок поєднання інтимної та пейзажної лірики. (Так)
7. Лірична героїня поезії «Недумано, негадано...» розповідає про всю історію свого кохання. (Ні)
8. Поезію «Недумано, негадано...» покладено на музику. (Так)
9. Поезія «По сей день Посейдон посідає свій трон...» - це зразок громадянської лірики. (Ні)
10. Посейдон – брат Зевса, володар океану, головний бог моря та мореплавства. (Так)
11. По сей день Посейдон посідає свій трон – це асонанс [с] . (Ні)
12. Римування у вірші «По сей день Посейдон посідає свій трон...» кільцеве. (Ні)

Ліна Костенко «Маруся Чурай». Літературний диктант «Так – ні»

1. Маруся Чурай – легендарна піснярка з Переяслава. (Ні)
2. Жанр твору – роман у віршах. (Так)
3. У творі події весь час розгортаються в Полтаві. (Ні)
4. Час дії – роки Національно-визвольної війни під проводом Богдана Хмельницького. (Так)
5. Марусю Чурай традиційно називають дівчиною з легенди. (Так)
6. Маруся Чурай кохає Івана Іскру. (Ні)
7. Прізвище коханого Марусі Чурай – це Лесько Черкес. (Ні)

8. Ліна Костенко говорить нам у романі про те, що немає фактів про легендарну піснетворицю через пожежу в Полтаві. (Так)
9. Наказ про звільнення Марусі Іван Іскра привіз від Богдана Хмельницького. (Так)
10. Маруся з Іваном одружилися. (Ні)
11. Центральним образом у частині «Проща» є образ України, розтерзаної у роки Національно-визвольної війни. (Так)
12. Проблема пристосуванства розкривається через образ мандрівного дяка. (Ні)

Ліна Костенко «Маруся Чурай». Літературний диктант «Назвіть персонажа»

1. « Глуха до пісні, завжди щось спотворить. / Все вишиває прошви подушок. / Ще як мовчить, - нічого. Заговорить, - / гостренькі зуби – чисто ховрашок.» (Галя Вишняківна)
2. «Чи він мені, чи я йому - нерівня. / Нерівня душ – це гірше, ніж майна!» (Маруся)
3. «Від того кидавсь берега до того. / Любив достаток і любив пісні./ Це як, скажімо, вірувати в бога / і продавати душу сатані.» (Грицько Бобренко)
4. «Є ж лицарі у нашому краю! / О боже мій, на кого ж ти, на кого / збагнітувала молодість свою?!» (Марусина мати)
5. « Якби ти добре в бога попросила, / то мали б ми ще радість на віку: / твоя пішла б за гетьманського сина, / а мій хазяйську сватав би дочку.» (Бобренчиха)
6. «Я, може, божевільним тут здаюся. / Ми з вами люди різного коша. / Ця дівчина не просто так, Маруся. / Це – голос наш. Це – пісня. Це – душа.» (Іван Іскра)
7. «І сам не знаю, - щоб одну кохати, / а другу в церкву до вінця вести! / Які я муки пережив пекельні! / !Шкварчала совість, наче на пательні...» (Бобренко)
8. « А як подумать, дівчинко моя ти, / то хто із нас на світі не розп'ятий ? / Воно як маєш серце не з льодини, / розп'яття – доля кожної людини.» (Дяк)
9. «Покинуті , попалені, похмурні / стоять двори, базари, винокурні, / Сади стоять, примерлі од пожежі. / Людей немає. Коні не іржуть. / Лиш на валах необгорілі вежі / стирчать у небо. Попіл стережуть.» (Україна)
10. «Йому добро саме іде у двір. / І сад рясний, і нива хлібодарна. / Він не який визискувач чи звір, / він просто вміє взяти запівдарма.» (Вишняк)

11. « - Ходім зі мною, доленько, ходім. / Якби мені ти стала за дружину, / яка б то радість увійшла в мій дім!» (Іван Іскра)

12. «Так і живу, без голосу, німа. / Пісень немає – і мене нема.» (Маруся Чурай)